

Frikonserv. og Socialdemokr.) Ændringsforslag om at give Lovforslaget det Indhold, som ovenfor er gengivet som Indholdet af den færdige Lov. At Lovforslagets Bestemmelse angaaende Fastsættelsen af Borgerrepræsentanternes Antal til 42 foreslaas udeladt, motiverer Flertallet ved, at det ikke er Flertallets Hensigt at modsætte sig den foreslaaede Forøgelse, men at Hensigten kun er at „fastslaa, at dette Spørgsmaals endelige Afgørelse rettest hører hjemme ved Behandlingen af den kommunale Valglov, der foreligger for Rigsdagen og nu er henvist til Drøftelse i et Fællesudvalg“. — For dette af Flertallet støttede Ændringsforslag afgaves ved den paa almindelig Maade foretagne Afstemning kun 28 Stemmer, medens Resten af de tilstedeværende undlod at stemme. Ændringsforslaget blev derefter ved Navneopraab vedtaget med 31 Stemmer (H. P. Pedersen, Rasmussen-Krøjerup, C. C. Andersen, Andersen Nygart, Brandes, Breinholt, Broberg, Buhl, Christiansen, Dalsgaard, Ejsing, Frijs, J. L. Hansen, N. Hansen, Hey, Harald Jensen, K. Jensen, Johansen, Koefoed, Kristensen, Lewinsky, Madsen-Mygdal, Møller, H. J. Nielsen, P. Nielsen, Rasmussen-Vanddamgaard, Reedtz-Thott, Rottbøll, Sonne, Sørensen og Tesdorpf.) — „Stemmer ikke“ svarede 22 (Højre) og 12 vare fraværende (Niels Rasmussen, Ahlefeldt-Laurvig, Ole Jensen (syg), P. G. C. Jensen, Jørgensen, Lunn, Moltke-Lystrup, J. Pedersen, Fr. Petersen, Raben (syg), Jens Rasmussen, Steffensen (syg). — Socialdemokraternes Repræsentant indenfor Flertallet (Christiansen) har en særlig Mindretalsbetænkning, hvori han udtaler en Beklagelse af, at det ikke er lykkedes i Udvalget at tilvejebringe Enighed om at ophæve Særrepræsentationen straks fra Marts 1907; han har imidlertid maattet frafalde dette Standpunkt i Udvalget, da fortsatte Udvalgsforhandlinger herom vilde kunne hindre Lovens endelige Vedtagelse inden 1. Januar 1907. — Højre udtaler i Betænkningen, at det i Udvalget fremsatte Ønske om en videregaaende Forlængelse af de udløbende Mandater end den af Flertallet foreslaaede, noget, man dog ikke vilde tiltræde fra anden Side. Mindretallet har derefter rettet sit Arbejde dels paa at faa Særrepræsentationerne opretholdte, indtil en endelig Ordning var vedtaget, dels paa, at der ikke foregrebes noget med Hensyn til Forandring i Antallet af Borgerrepræsentanter eller disses Funktionstid, og i begge disse Retninger fandt Mindretallet Imødekommethed hos Flertallet og Ministeren. I øvrigt peger Mindretallet paa, om det ikke vil være et Tilbageskridt at ophæve Særrepræsentationen for de enkelte Bydele, om den rigtige Vej at gaa, hvor Talen er om en By af Københavns Størrelse og Udstrækning, ikke netop vil være at indføre „kommunale Sektioner under særskilt Bestyrelse, medens den centrale Styrelse begrænsedes til de Omraader,